

בעזהש"ת

לחזות בנועם

עניינים המתבארים במאמר

והיה המחנה הנשאר לפליטה

בגלות הוסיפו ב' ימים ראש חודש

המקושר לצדיק יש לו תמיד עצה שלימה

אני לא עוזב את השי"ת בכל מצב

גליון נה • וישלח • תשפ"ה

יו"ל על-ידי חבורת נועם ה' החסידי ברסלב ירושלים עיה"ק

ניצוצות אור מתוך המאמר

בְּשֵׁרוּאָה אָדָם שֶׁהֵיָצַר הֵרַע מִתְּנַבֵּר עָלָיו כְּמוֹ שֶׁמִּתְּנַבֵּר, וְנִדְמָה לוֹ שְׂאֵין בְּכַחוֹ לַעֲמֹד כְּנִגְדּוֹ כְּרֵאוֹי, וְכֹל מֵה שְׁחֹשֵׁב עֲצוֹת וְתַחְבּוּלוֹת אֵינּוּ עוֹלָה בִּידּוֹ כְּרֵאוֹי, וּמִחֲמַת זֶה עֲצָתוֹ חֲלוּקָה תָּמִיד, אֲזִי כָּל עֲצָתוֹ הֶעֱקְרִית שֵׁיִסְמֹךְ עַל כַּח הַצַּדִּיק הָאֲמִתִּי, שֶׁבְּאִיזָה דְרָךְ שֵׁיִלֶךְ יִמָּצֵא בּוֹ הַשֵּׁם־יִתְבָּרֵךְ

מאמרים ופנינים על פרשת השבוע ומועדי השנה
לחזות בנועם ה' ולבקד בהיכלו
מתוך מעינות דברי קדשו של
הרה"ק מוהר"ר נתן מברסלב זצוק"ל
בספה"ק ליקוטי הלכות

לכל הערה הארה תנובה או הצעה נא להשאיר הודעה
בקו הקהילה 'נועם השם' #9 02.581.3308
או לפנת ל: lb1877300@gmail.com
וכן ניתן להקדיש הגליון להצלחה ולישועה בכתיבת הנ"ל
להודשמה לקבלת הגליון השבועי יש לשלוח בקשה לכתיבת הנ"ל

מאמר אמרי נועם

איך צדיכים להתנהג כשאינן לו עצה שלימה ואינו יודע לשית עצות בנפשו

עיקר ההצלחה בכל דבר הוא כשיודע עצה נכונה איך להתנהג - בעומק הגלות איננו יודעים דרך ועצה להתקרב להשי"ת - ע"י אמונת חכמים זוכה לעצות נכונות בכל דרכיו - הכח לשוב בתשובה תלוי בצדיקים שיודעים את סוד העיבור - כשאינו יודע איך להתנהג יסמוך על כח הצדיק ויהיה חזק בדעתו שלא ליפול ולעשות עכ"פ מה שיכול לעשות לעת עתה - והיה המחנה הנשאר לפליטה'

וַיִּחַץ אֶת הָעַם אֲשֶׁר אִתּוֹ וְאֶת הַצֹּאן וְכוּ', לְשֵׁנֵי מַחֲנוֹת וְכוּ', וַחֲזָה הַמַּחֲנֶה הַנִּשְׁאָר לְפִלִּיטָה (בראשית לב, ח"ט).

על פי מה שכתב בליקוטי מוהר"ן (תורה סא) וז"ל וְזָהוּ בְּחִינַת סוּד הָעֵבֹר, שְׂאִינוּ נִמְסָר רַק לְגִדּוּלֵי הַדּוֹר, שֵׁישׁ לָהֶם נִשְׁמוֹת גְּדוּלוֹת, עַכ"ל הַק' [ע"ש באריכות]. ומבואר שם שעל ידי הצדיקים שיודעים את סוד העיבור, מקבלים עצות שלמות איך להתנהג בכל דבר.

כשאנו יודע עצה נכונה איך להתנהג זהו הצרה הכי גדולה מכל הצרות

ובליקוטי הלכות (הל' ראש חודש הל' ז) מבאר כי זה מובן לכל משכיל, שחלקת והסתרת העצה זה קשה מכל הצרות והיסורים שבְּעוֹלָם, כי בְּנִדְאֵי אֵין שׁוּם צַעַר וְצָרָה וְצוּקָה שְׁלֹא תִמְצָא עֵצָה לְהִנְצֵל מִמֶּנָּה, אֶךְ עֵקֶר הַצָּרָה, רַחֲמֵנָא לְצִלּוֹן, הוּא מֵה שֶׁנֶּעְלָם מִמֶּנּוּ וְאִינוּ יוֹדְעֵי הָעֵצָה אֵיךְ לְהִנְצֵל מִמֶּנָּה, וְלִפְעָמִים נִרְאֶה לוֹ

איזה עצה, אף עצתו חלוקה לשתיים, פי יכול להיות שעל-ידי עצה זאת יקלקל יותר וצריה לעשות בהפך, כמובן לכל בר דעת בכל מה שעובר עליו, כגון למשל בענין חולאת ומכאובות, רחמנא-לצלן, שבדאי יש רפואה אף אינו יודע באיזה דבר יתרפא, ועל-ידי איזה רופא, כי על-פי הרב הרופא מקלקל הרבה ברפואותיו ומזיקו כמצוי הרבה, וגם על-פי רב הרופא והדאקטיר בעצמו מספק ועצתו חלוקה איה לרפאו וכו', [ועל-כן באמת הזהיר הוא ז"ל להתרחק לגמרי מרופאים ודאקטורים (שיחות הר"ו סימן ט)]. וכן בענין משא ומתן ופרנסה, שעקר הרוח הוא כשיודעין העצה מה לסחור ומתי למכר וכו', וכמו שאיתא (תרגום דברים ח, יח): 'ארי הוא יהיב לך עיטא למיגני נכסין' וכו' [הוא נותן לך עצה לקנות נכסים], וכן בשארי דברים.

עיקר הצרה של חלוקת העצה הוא בענין התקרבות להשי"ת

אף עקר הצרה והיסורים מחלקת העצה, הוא בענין התקרבות להשם יתברך מפל המקומות שנדח לשם בעונותיו הרבים, כי חוץ מזה הפל הבל, ואם ירויח ואם לא ירויח ממוון, איה שיהיה, ובלה ימי חייו וישוב אל העפר כשהיה, אבל חלקת העצה בענין קדשת יהדותו שזה תכליתו הנצחי, זה עקר הצרה הגדולה מהפל, כמובן היטב לכל המסתכל על סופו ותכליתו האחרון, אף כל התקון לכל זה הוא אמונת חכמים, על-ידי-זה יהיו נמתקין כל הדינים שבעולם, ונזכה לעצה שלמה תמיד.

בכל דרך ונתיב בעבודת ה' טומן היצה"ר פחים ומכשולות ומשם נמשך שאינו יודע עצה נכונה

פי עכשו בעונותינו הרבים בעמק הגלות הזה שנתארך מאד, ירדנו מאד בעונותינו הרבים, בבחינת (איכה א, ט): "ותרד פלאים", עד אשר "אבדה עצה מבנים" (ירמיה מט, ז), וכמו שצעק דוד על זה, "עד אנה אשית עצות בנפש"י וכו' (תהלים יג, א), וכת"ב: "אבד מנוס ממני וכו'", פי הסטרא-אחרא, שמשם היצר הרע,

מִשְׁתַּטַּח וּמִתְפַּשֵּׁט עַל כָּל אֶחָד מְאֹד מְאֹד לְאַרְכוֹ וּלְרַחְבוֹ, וּבְכָל מָה שְׂרוּצָה לְהִתְקַרֵּב לַהֲשֵׁם־יִתְבָּרֵךְ מִתְפַּשֵּׁט כְּנִגְדּוֹ מְאֹד עַד שֶׁנִּדְמָה שֶׁכִּמְעַט אָפֶס תִּקְוָה, חֵס וְשָׁלוֹם, וְכִמוֹ שֶׁפְּתוּב (שם נז, ז): "רִשֵּׁת הַכִּינּוֹ לַפְּעָמִי" וְכוּ', וְכִמוֹ שֶׁפְּתוּב (שם קמב, ד): "בְּאַרְחֵ זֶה אֶהְלֵךְ טָמְנוּ פַח לִי", שֶׁבְּכָל דֶּרֶךְ וְאַרְחֵ וְנִתִּיב שְׂרוּצִים לִילֵךְ לְהִתְקַרֵּב לַהֲשֵׁם־יִתְבָּרֵךְ טוֹמְנִים שֶׁם פָּחִים לְלַכְדוֹ, חֵס וְשָׁלוֹם, וּמַחֲמַת זֶה עֲצָתוֹ חֲלוּקָה תְּמִיד שְׂאִינוֹ יוֹדֵעַ לְתַת עֲצָה לְנַפְשׁוֹ אִיךְ לְמַלֵּט נַפְשׁוֹ מִבְּאֵר שַׁחַת מְטִיט הַיָּנוּן כְּזֶה, וְכִמוֹ שֶׁצָּעֵק דָּוִד (שם סט, א): "טְבַעְתִּי בֵּינוֹן מִצוּלָה וְאִין מְעַמְד" וְכוּ', וְהִתְקוֹן לְכָל זֶה שֶׁיִּשְׁוּב בְּתִשׁוּבָה עַל פְּגָם אֲמוּנַת חַכְמִים, כִּי הֵם מְטַהְרִים מִכָּל הַטְּמָאוֹת וּמִכָּל הַטְּנֻפֹת שֶׁמִּשָּׁם נִמְשָׁךְ חֲלֻקַת הָעֲצָה.

באמונת חכמים תלוי כל יהדותו

וְהִנֵּה בְּהַתּוֹרָה הַזֹּאת מְדַבֵּר מֵעַנְיֵן סוּד הָעֵבֹר שֶׁנִּלְקַח מֵאַתְנּוּ, וְסוּד הָעֵבֹר, מִשָּׁם נִמְשָׁךְ קְדֻשַׁת רֹאשׁ־חֹדֶשׁ, כִּי כָּל קְבִיעוֹת רֹאשֵׁי חֲדָשִׁים הוּא עַל־פִּי סוּד הָעֵבֹר, אִךְ עֵתָהּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים נִלְקַח מֵאַתְנּוּ סוּד הָעֵבֹר, אִךְ אֶף־עַל־פִּי כֵּן אָנוּ קוֹבְעִין רֹאשֵׁי חֲדָשִׁים עַל־פִּי הַכְּלָלִים שֶׁמְסַרּוּ לָנוּ חַכְמֵינוּ ז"ל שֶׁהֵיוּ בְקִיָּאִים בְּזֶה, וְעַל־כֵּן בְּאַמַּת אָנוּ מְכַרְחִים לַעֲשׂוֹת כְּמָה פְּעָמִים שְׁנַי יָמִים רֹאשׁ־חֹדֶשׁ מַחֲמַת סַפְקֵי, וְכֵן כָּל הַמוֹעֲדִים הַתְּלוּיִים בְּרֹאשֵׁי חֲדָשִׁים אָנוּ עוֹשִׂים שְׁנַי יָמִים מַחֲמַת סַפְקֵי, כְּמוֹ שֶׁאַמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל (בִּיצָה ד,): וְעַל־כֵּן הַמְּשִׁים לֵב לָזֶה לַעֲנִין קְבִיעוֹת הָרֹאשֵׁי חֲדָשִׁים וְהַמוֹעֲדִים שֶׁתְּלוּיִים רַק בְּהַחַכְמִים אֲמַתִּיִּים, כְּמוֹ שֶׁאַמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל, מִזֶּה יְכוּלִין לְהִבִּין כְּמָה גְדוֹל מַעֲלַת אֲמוּנַת חַכְמִים שֶׁבְּזֶה תְּלוּי כָּל יְהוּדוֹתוֹ.

הקב"ה מסר לחכמי ישראל את הכח לקבוע את ראשי החדשים והמועדים

וְאַפְלוּ מִי שִׁירַד כְּמוֹ שִׁירַד וְנִתְעָה בְּתַאֲוֹתָיו וּמִדּוֹתָיו כְּמוֹ שֶׁנִּתְעָה חֵס וְשָׁלוֹם, אִין שׁוּם מְקַלְקֵל וּפְגוּם וְחוּטָא בְּעוֹלָם שְׁלֵא יִמְצָא תִּקְוָה וְתִקּוֹן לְנִצּוּחַ עַל־יְדֵי

אֲמוֹנַת הַחֲכָמִים בְּאֵמַת לְאֵמַתוֹ, כְּמוֹ שְׁאֵנוּ רוֹאִין בְּעֵינֵינוּ קְבִיעוֹת רְאִשֵׁי חֲדָשִׁים וְהַמוֹעֲדִים הַתְּלוּיִים בָּהֶם שְׁנַמְסְרוּ רַק לַחֲכָמִים, שְׁכַמּוֹ שְׂרוּצִים לְקַבְּעַם עַל־פִּי חֲכָמָתָם הַעֲמָקָה בֵּן מַסְכֵּימִים עִמָּהֶם גַּם מִן הַשָּׁמַיִם, כְּמוֹ שְׁאֵמְרוּ רְבוּתֵינוּ ז"ל (ראש־השָׁנָה כד.): "אֵלֶּה מוֹעֲדֵי ה' אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אֹתָם" (ויקרא כג, לז) - 'אל תִּקְרִי 'אֹתָם' אֶלָּא 'אֹתָם', אֹתָם - אֶפְלוּ שׁוֹגְגִים, אֹתָם - אֶפְלוּ מְזִידִין וְכוּ', וְכַמְבָּאָר בַּמִּדְרָשׁ (ילקוט־שמעוני תהלים פא) לְעֵינֵינוּ רֵאש־הַשָּׁנָה, שְׁכַשְׁמֻסְדְּרִין לְמַעַלָּה הַפְּסָאוֹת לְמִשְׁפָּט לְדוֹן בְּרֵאש־הַשָּׁנָה, שׁוֹאֲלִים הַמְּלֹאכִים לְהַשְׁמִי־תִבְרָךְ 'מִתִּי יִהְיֶה רֵאש־הַשָּׁנָה', וְגוֹעֵר בָּהֶם הַשְׁמִי־תִבְרָךְ וְאוֹמֵר: 'וְלִי אֹתָם שׁוֹאֲלִים' בְּתַמְיָה, 'לְכוּ וּשְׂאלוּ אֶת הַחֲכָמִים שְׁמִתִּי שְׁהֵם יִקְבְּעוּ רֵאש־חֲדָשׁ נְסֻכִים אֲנִי וְאֹתָם לַעֲשׂוֹת בּוֹ רֵאש־הַשָּׁנָה', עֵין שָׁם.

כל התורה והכח לשוב בתשובה תלוי בצדיקים שיודעים סוד העיבור

כִּי עַקֵּר הַתְּקוּן עַל־יְדֵי הַחֲכָמִים הַגְּדוֹלִים שִׁיּוּדְעִים סוּד הָעֵבּוֹר, שִׁיּוּדְעִים לְעֵבֶר שָׁנִים וְלִקְבַע חֲדָשִׁים וִיכוּלִים לַעֲשׂוֹת שְׁנֵי יָמִים רֵאש־חֲדָשׁ וּשְׁנֵי יָמִים יוֹם טוֹב, אֶף־עַל־פִּי שְׁלִפִי דַעַתְנוּ בְּאֶחָד מֵהֶם בְּוֹדָאֵי אֵינוּ יוֹם טוֹב וְלֹא רֵאש־חֲדָשׁ, אֶף־עַל־פִּי־כֵן מוֹסֵר לָהֶם הַשְׁמִי־תִבְרָךְ כַּח כְּזֶה, שְׁהֵם יְכוּלִים לְקַבְּעַ רֵאש־חֲדָשׁ וְיוֹם טוֹב כְּרֻצוֹנָם, שְׁבֻזָּה תְלוּי כָּל קְדָשֶׁת יִשְׂרָאֵל, כִּי כָּל הַתּוֹרָה תְלוּיָהּ בִּיצִיאַת מִצְרַיִם, שְׁעַל זֶה נִקְבְּעוּ הַיָּמִים טוֹבִים הַתְּלוּיִים בְּרֵאש־חֲדָשׁ שְׁהֵם זָכְר לִיצִיאַת מִצְרַיִם, [וּבַפְּרָט מְבֹאֵר בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (בְּסִימָן ט'): שְׁכָּל שְׂרָשׁ הַתְּשׁוּבָה הוּא רֵאש־חֲדָשׁ וְכוּ', עֵין שָׁם], נִמְצָא, שְׁכָּל הַתְּשׁוּבָה וְכָל הַתּוֹרָה תְלוּיָהּ בְּרֵאש־חֲדָשׁ וְיוֹם טוֹב וְהַכָּל תְלוּי בְּהַצְדִיקֵי אֲמַת שִׁיּוּדְעִים סוּד הָעֵבּוֹר לְקַבְּעַ רֵאש־חֲדָשׁ כְּרֻצוֹנָם עַד שְׁבַגְלוֹת הַזֶּה עוֹשִׂים לָנוּ שְׁנֵי יָמִים רֵאש־חֲדָשׁ.

כשמאמינים בצדיקים ומתקרבים אליהם מקבלים עצות נכונות בכל ענייניו

ומכל זה רואים גדלת הצדיקים שכל התורה תלויה בהם, ועל־כן כשמאמינים בהם ומתקרבים אליהם, יכולים לשוב ולצאת מכל הדרכים הנבוכים שנתעה בהם, ומכל מיני חלקת העצה שבעולם, כי איך שיעשה ואיך שיתנהג בעבודתו, מכלם יוכל לשוב להשם יתברך אפלו אם יעבר עליו מה, בבחינת אם אסק שמים שם אתה ואציעה שאול הנך אשא כנפי שחר אשכנה באחרית ים גם שם ידרך תנחני ותאחזני מינך וכו', גם חשך לא יחשיך ממך ולילה כיום יאיר וכו' (תהלים קלט, ח"ב), כי הצדיק האמת יכול להפוך הכל לטובה, יהיה איך שיהיה, ובלבד שיאחז את עצמו בו בכל כחו תמיד כל ימי חייו בכל מה שיעבר עליו, וכמו שרואין בענין קדוש החדש שהוא כלל התורה שהכל תלוי בהם.

כשאינו יודע עצה נכונה יסמוך על כח הצדיק האמת ובינתיים יתנהג לפי חלוקת העצה שלו

וזה בחינת (בראשית לב, ח"ט): "ויחץ את העם אשר אתו ואת הצאן וכו', לשני מחנות וכו', והיה המחנה הנשאר לפליטה", שכשרואין שקשה להשיג העצה השלמה, צריכין להתנהג לפי חלקת העצה על כל פנים, באפן שעל כל פנים יהיה נשאר לו מחנה הנשאר לפליטה, ולא יהיה נאבד לגמרי חס ושלום, שלא יאמר שילך ויתנהג בהאי עלמא, רחמנא לצלן, רק ישתדל שעל כל פנים ישאר מה שישאר וכו', הינו כשרואה אדם שהיצר הרע מתגבר עליו כמו שמתגבר, ונדמה לו שאין בכחו לעמוד כנגדו כראוי, וכל מה שחושב עצות ותחבולות אינו עולה בידו כראוי, ומחמת זה עצתו חלוקה תמיד, אזי כל עצתו העקריית שישמר על כח הצדיק האמת, שבאיזה דרך שילך ימצא בו השם יתברך, ולעת עתה

יתנהג כפי חלקת העצה, שזה בחינת "יחץ את העם וכו', והיה המחנה הנשאר לפליטה", הינו שיקבע בלבו: שאיר שיהיה, אף-על-פי-כן אני חזק שלא אהיה נסוג אחור לגמרי מה' יתברך, ולא איאש את עצמי לעולם, ולא אהיה, חס ושלום מהחסידיים הנפולים שהם גרועים וכו', רחמנא-לצלן, כמו ששמענו מצדיקים, רק אני על משמרת אעמד לחטף מה שאוכל למען "יהיה המחנה הנשאר לפליטה".

צריך לחטוף טוב בכל מה שיוכל בבחי' זוהיה המחנה הנשאר לפליטה'

למשל, שהאדם חפץ שילמד הרבה ויתפלל וירבה בהתבודדות, ויהיה נקי מעתה מכל חטא והרהור וכו', ורואה שקשה עליו וכו', יהיה חזק בדעתו שעל כל פנים מה שאוכל לחטף בחיי, אתיגע בכל כחי לחטף איזה טוב כל יום מימי חיי, ואם חס ושלום לא אוכל להתפלל כלל אראה לדבר אחר כך איזה דבור של תחנה ובקשה וכו', ואם ימנעני חס ושלום גם מזה מה לעשות, [כמו ששמעתי מפיו ז"ל], אף-על-פי-כן אלמד מעט או הרבה, ועל כל פנים אתגבר ברצונות חזקים להשם יתברך, ואצעק על כל פנים: רבונו של עולם! הושיעה! וכיוצא בזה, ואם עצתי חלוקה אם לסע או לישב בביתי, ואיני יכול לתת עצה לנפשי, על כל פנים אני חזק בדעתי, שבין בביתי בין בדרך אחטף טוב מה שאוכל, וכן בשאר דברים שאי אפשר לפרטם, וכל זה בחינת "יהיה המחנה הנשאר לפליטה".

היצה"ר יהיה מוכרח להניחני שישאר לי מחנה לפליטה ע"י כח הצדיק

זה שפרש רש"י: 'בעל כרחו, כי אלחם עמו', כי בזה אני חזק, שבעל כרחו יהיה מכרח להניחני, שיהיה נשאר לי על כל פנים מחנה הנשאר לפליטה, כי

אלהם עמו על זה בכחו של הצדיק וכו', וכמו שפרש רש"י שם: 'התקין עצמו לשלשה דברים: לדורון, ולתפלה, ולמלחמה', לדורון - זה בחינת המנחה ששלח אליו, ובענין מלחמת היצר הרע הוא בחינת סוד שעיר המשתלח וסוד מים האחרונים, שהוא בחינת (זהר תרומה קנד): סוד המנחה ששלח יעקב לעשו [כמו בא בספרים (מגיד מישורים פרשת וישלח)], 'לתפלה' - פרש רש"י: "אלקי אדוני אברהם" וכו' זה בחינת שיחה וצעקה להשם יתברך שאני אצעק תמיד שיצילני בזכות אבותינו שהם הצדיקים האמתיים, למלחמה - 'והיה המחנה הנשאר לפליטה'.

פניני נועם

**דווקא מחמת שתאוות ממון מגונה
מאוד צריך לשמור מאוד את ממונו**

וַיִּוְתֵר יַעֲקֹב לְבָדוֹ וְכוּ' (בראשית לב, כה).

בְּאֵמֶת צָרִיךְ כָּל אָדָם לִזְהַר מְאֹד לְשָׁמֵר מְמוֹנוֹ וְחֻפְצָיו כְּכַבֵּת עֵינַי, כְּאֲשֶׁר הִזְהִירָנוּ אֲדָמוֹר ז"ל עַל זֶה בְּפֶתַח פְּעָמָיִם (שיחות ה'ד"ו סימן רפא), כִּי אֶף־עַל־פִּי שְׂתֵאוֹת מְמוֹן מְגֵנָה מְאֹד, אֶף־עַל־פִּי־כֵן מְמוֹן שֶׁל אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי צָרִיכֵן לְשָׁמְרוֹ מְאֹד, אֲדַרְבָּא, מִחֻמַּת שְׂתֵאוֹת מְמוֹן מְגֵנָה מְאֹד וַיֵּשׁ סִכְנָה גְדוֹלָה בְּשִׁוְצָא לְשׁוֹק בְּשִׁבִיל פְּרִנְסָתוֹ שְׁלֵא יִפֹּל לְתֵאוֹת מְמוֹן, אֵךְ הוּא מְכַרֵּחַ לְצֵאת בְּשִׁבִיל פְּרִנְסָה, עַל־כֵּן זֶה הַמְמוֹן שְׁכָבֵר הַרְוִיחַ בְּהַשְׁגָּחָתוֹ יִתְבַּרֵּךְ עַל־יְדֵי אִיזָה מְלֶאכָה אוֹ מִשָּׂא וּמִתֵּן וְכוּיֹצֵא, בְּדַאי צָרִיךְ לְשָׁמְרוֹ מְאֹד, מֵאַחַר שֶׁסֶפֶן נַפְשׁוֹ בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחָנִיּוֹת בְּשִׁבִיל זֶה, וְעַל־כֵּן חֹזֵר יַעֲקֹב אָבִינוּ עַל פְּכִים קָמָנִים, כִּי 'צְדִיקִים מְמוֹנִם חֲבִיב עֲלֵיהֶם' וְכוּ' (סוֹסָה יב.), וְאִין זֶה מִחֻמַּת תֵּאוֹת מְמוֹן, חֵם וְשְׁלוֹם, אֲדַרְבָּא, מִחֻמַּת שְׂמִבּוּזָה וְקוֹשָׁה בְּעֵינֵיהֶם מְאֹד כָּל עַסְקֵי הָעוֹלָם שְׁצָרִיכֵן לְעַסֵּק בְּשִׁבִיל פְּרִנְסָה מִחֻמַּת שְׂמִתְבַּטְּלִים עַל־יְדֵי זֶה מְדַבְּרֵי תוֹרָה, וְאֶף־עַל־פִּי־כֵן בְּהַכְרַח לְעַסֵּק גַּם בְּזֶה בְּשִׁבִיל פְּרִנְסָה הַמְכַרְחָת, עַל־כֵּן זֶה הַחֲפִיץ וְהַמְמוֹן שְׁכָבֵר בָּא לְדָם שׁוֹמְרִים אוֹתוֹ הַיֵּטֵב שְׁלֵא יִהְיֶה נֶאֱכָד חֵם וְשְׁלוֹם, שְׁלֵא יִצְטָרְכוּ לְחֹזֵר וְלִהְתַּבַּטֵּל מְדַבְּרֵי תוֹרָה, חֵם וְשְׁלוֹם בְּשִׁבִיל זֶה.

(ליקוטי הלכות הל' אבידה ומציה הל' ג' י')

פניני נועם

צריך לעמוד עם האמת כנגד כל
הנסיונות והמבוכות

לְמָה זֶה תִּשְׁאַל לְשֵׁמִי וְכוּ' (בראשית לב, ל).

וְזֶה (בראשית לב, ל): "לְמָה זֶה תִּשְׁאַל לְשֵׁמִי", בִּי שְׁמוֹתֵינוּ מוֹשְׁתַּנִּים לְפִי הַשְׁלִיחוֹת שְׁמוֹשְׁתַּלְחִין לְזֶה הָעוֹלָם, שֶׁהֵבֵל בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה, שֶׁצָּרִיד יַעֲקֹב בְּחִינַת אֱמֶת לְעֹמֵד עִם הָאֱמֶת שְׁלוֹ, כְּנֶגֶד כָּל הַנְּסִיווֹת וְהַמְּבֹכוֹת שִׁיכּוֹלִין לְבֹא עַל־יְדֵי הַמּוֹלָאָה, שְׁמוֹשֵׁם שְׂרֵשׁ הַיְצִר־הָרַע, בִּי הִיָּה שְׂרוֹ שֶׁל עֲשׂוֹ וְכוּ' (בראשית דְּבָרָה עו, ג), וְעַל־כֵּן אִי אֶפְשָׁר לִידַע שְׁמוֹ בְּבִרּוּר, אֲדָּ אִיךָ שֶׁהוּא נִקְרָא וְנִשְׁתַּלַּח צְרִיכִין לְפָנֹת וּלְהִתְקַרֵּב לְהַשְׁמִי־יִתְבָּרַךְ עַל־יְדֵי הָאֱמֶת, וְלְעֹמֵד נֶגֶד כָּל הַטְּעוּתִים הַבָּאִים עַל־יְדֵי הַמּוֹלָאָה, בִּי שֵׁם צְרִיכִין לְשַׁמֵּר עֲצֻמוֹ מְאֹד מְאֹד שֶׁלֹּא לְהַמִּיר וּלְהַחֲלִיף, חֵם וְשְׁלוֹם, הַשְׁקָר בְּאֱמֶת, בִּי הַטְּעוּתִים רַבִּים לְאִין מִסָּפֵר, בִּי מוֹשֵׁם אַחֲזִית עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע בְּחִינַת (בראשית ג, כד): "לְהֵט הַחֲרִב הַמֵּתֵהֶפֶכֶת", הַמֵּתֵהֶפֶכֶת לְכַמָּה גִּנְוִין וְשִׁנּוּיִים.

(ליקוטי הלכות הל' גניבה הל' ה' כד)